

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Търговище, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЙОРДАН П. ИВАНОВ
ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря МИХАЕЛА ПЛ. АЛЕКСИЕВА
в присъствието на прокурора В. Анг. В.
като разглежда докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20233500600219 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 313 и сл. НПК.

Образувано е по подадена жалба от адв.Д.П. от ТАК, в качеството му на защитник на подсъдимите С. Н. А., С. Ш. Н., Ш. Н. Х. и И. Е. А., против присъда № 17/30.03.2023 г. постановена по нохд № 828/2022 г. на РС-Търговище. Със същата, всеки от четиримата подсъдими е признат за виновен за това, че „в два последователни неустановени дни в периода 01-31.10.2021 г. в землището на с. Кръшно, общ. Търговище на територията на ТП ДЛС „Черни Лом“ гр. Попово, отдел 192 „г“, „д“ и „е“ при условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор с останалите подсъдими, без редовно писмено позволително отсякъл и събирал от горския фонд дървета или части от тях - 61 плътни кубични метра равняващи се на 110.91 пространствени кубични метра от видовете както следва: 2 плътни кубични метра /3.64 пространствени кубични метра/ зимен дъб, 44.00 плътни кубични метра /80.00 пространствени кубични метра/ цер, 14 плътни кубични метра /25.45 пространствени кубични метра/ габър и 1 плътен кубичен метър /1.82 пространствени кубични метра/ липа всичко на обща стойност 9 489.12 лева, собственост на ТП ДЛС „Черни Лом“ гр. Попово“ – престъпление по чл. 235, ал. 3, т.1 във вр. с ал.1 във вр. с чл. 26, ал.1 от НК, като на всеки от тях е било наложено наказание 1 г. ЛОС, изтърпяването на което е било отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 г, както и наказание глоба в размер на 5 000 лв. /пет хиляди лева/.

В жалбата си адв.П. сочи, че присъдата е незаконосъобразна и необоснована, като моли същата да бъде отменена и постановена нова, с която четиримата подсъдими бъдат оправдани по обвинението. Прави и алтернативно искане – за изменение на присъдата, като престъплението бъде преквалифицирано по основния състав на чл.235,ал.1 от НК и наказанието бъде определено по реда на чл.55 от НК. Въпреки изразената във въззивната жалба готовност за представяне на допълнителни съображения към изброените оплаквания в бланкетно изготвената жалба, в срока по чл.320, ал.4 от НПК, писмени доводи не са

постъпили по делото, както не са направени и доказателствени искания.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа изцяло от адв.П., който в пледоарията си акцентира върху изначалната невъзможност за извършване на престъплението след предварително сговаряне между подсъдимите. Твърди се, че в присъдата на първостепенният съд липсват мотиви относно волята на съда да приеме, че Д.ието е извършено именно след предварително сговаряне, което като съществено процесуално нарушение води до отмяна и връщането ѝ за ново разглеждане от друг състав. Наред с това се сочи, че подсъдимите са били заведени до мястото, където трябва да събират дървен материал, като подс.С. А. не се е познавал до този момент с останалите трима подсъдими, което изключва възможността за предварителното им сговаряне.

Подсъдимите се присъединяват към изразената от защитника им позиция, като в последната си дума всеки от тях сочи, че не е виновен.

Представителят на Окръжна прокуратура – Търговище намира жалбата за неоснователна, като поддържа, че в конкретният случай е доказано и предварителното сговаряне между подсъдимите. Заявява, че наложеното наказание е справедливо и пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

Въззивният съдебен състав, като обсъди доказателствената съвкупност, след преценка на съображенията и доводите, изложени от подсъдимите и техния защитник, представителя на ТОП, както и след цялостна преценка на правилността на обжалваната присъда, съгласно чл.314, ал.1 от НПК, установи следното:

Съдът намира подадената срещу присъдата въззивна жалба за допустима, а по същество и за частично основателна.

Фактическата обстановка е напълно изяснена от районният съд, който в съответствие с процесуалния ред е събрал необходимия обем доказателства, имащи съществено значение за правилното решаване на делото. Доказателственият материал по делото е анализиран от РСТ задълбочено, поотделно и в своята съвкупност. С него се изясняват по несъмнен начин всички обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на делото по същество. От събрания доказателствен материал първостепенният съд е установил следната фактическа обстановка, която не се оспорва от страните и която въззивния съд изцяло споделя:

Отдел 192 на ДЛС Черни Лом се намирал в землището на с. Кръшно, общ. Търговище, като цялата му територия е горски фонд /държавна горска територия/. Дърветата в отдела били собственост на ТП ДЛС „Черни Лом“, гр. Попово. Единият от начините за добиване на дървесина от местното население бил чрез изготвяне на списъци от кметствата на населените места, като инициативата за това била на кмета на конкретното населено място. Добиването на дървесина по списъци се отнасяло само за събиране на вършина и остатъчна дървесина. Кметовете на населените места, които попадали в територията на ДЛС Черни Лом изготвяли списъците на лицата, които желаят да добият дървесина и ги депозирали в ДЛС Черни Лом. След това се проверявали подходящи отдели, намиращи се в близост до конкретните населени места и се избирали такива, в които вече сечта е приключила и има останала отпадъчна дървесина. След като се изберял подходящият отдел, било издавано позволително за сеч на името на горския стражар, който отговарял за отдела, като в позволителното изрично се уточнявало, че същото се издава само за събиране на дървесина. Впоследствие хората от списъка били допускани в отдела, от който събирали определеното количество дървесина, след което същата се измервала, заплащала и извозвала – дейности, за които горският стражар издавал нужните превозни билети.

Св.С. Х. притежавал овощна градина в землището на с.Кръшно, общ.Търговище, която граничела с отдел 192 на ДЛС Черни Лом гр. Попово. През есента на 2020 г. св.Х. се свързал със св.А. Ч., който бил ръководител участък ГС в ДЛС Черни Лом гр.Попово и го помолил негови работници да съберат паднали и сухи дървета от гората в близост до овощната му градина. Въпреки, че в този отдел за 2020г. не била предвидена сеч, св.Ч. позволил на работниците на св.Х. да събират дърва там /в близост до овощната градина/.

Тези работници били подсъдимите С. А., Ш. Х., както и свидетелите А. С.А., А. М. и А. М.. Те събрали падналите и сухи дървета от отдел 192, като след това св.Х. уведомил по телефона св.Ч., който изпратил на място в отдела горските стражари - свидетелите Ю. Р. и А. В., които кубицирали събраните от работниците сухи дърва, и след заплащане на дървесината издали нужните превозни билети, с които дървесината била извозена. Тъй като нямало разрешително за сеч за отдел 192 превозните билети били издадени за отдели 240а и 240г, находящи се в землището на с. Голямо Ново, за които имало издадено разрешение за сеч. Тогава хората на св. Х. били събрали само паднали и сухи дървета в отдел 192 и за да им се помогне Чакъров им разрешил оттам да събират с разрешително издадено за отдели 240а и 240г, в които отдели било предвидено събиране на остатъчна дървесина.

През 2021 г. четиримата подсъдими имали нужда от дърва за огрев и се обърнали за съдействие към св.С. Х., тъй като той бил съдействал на част от тях предходната година. Така през месец октомври 2021 г. св.Х. отново се обадил на св. Ч. с молба в списъка на кметството в с. Голямо Ново да бъдат включени няколко човека от с.Кръшно, които както и предишната година да си съберат сухи и паднали дърва от същият отдел 192, тъй като им било най-близо. Към онзи момент в ДЛС Черни Лом все още е нямало постъпил списък на жителите на с.Голямо Ново и поради тази причина св.Ч. обяснил на св. Х., че ще му се обади когато дойде списъка и се избере отдел и се издаде разрешително за сеч. Списъкът пристигнал в началото на месец ноември 2021 г., а самото разрешително за сеч за жителите на с.Голямо Ново било издадено в средата на месец декември 2021 г. Междувременно, сигурен, че всичко ще се подреди, както се е случило през предходната 2020 г. св.С. Х. не изчакал списъците и разрешителното за сеч, а още през месец октомври 2021 г. казал на четиримата подсъдими, че е получил разрешение от горското в гр.Попово и вече може да събират падналите и сухите дърва от същият отдел 192, като ги завел на място в гората, показал им отдел 192, подотдели „г“, „д“ и „е“, след което си тръгнал.

Освен обаче да събират сухи и паднали дърва, в два неустановени последователни дни месец октомври 2021 г. четиримата подсъдими, с моторни триони /резачки/, които носели за да режат падналите на земята дървета, без да имат позволително за това, започнали да режат и здрави дървета. По този начин, в продължение на два дни четиримата отсекли общо 133 дървета от видовете зимен дъб - 5 броя - 2 плътни кубични метра / 3.64 пространствени кубични метра /, цер - 73 броя - 44 плътни кубични метра / 80.00 пространствени кубични метра /, габър - 52 броя - 14 плътни кубични метра / 25.45 пространствени кубични метра / и сребролистна липа - 3 броя - 1.82 пространствени кубични метра. Отсечените дървета - общо 61 плътни кубични метра /110. 91 пространствени кубични метра / дървесина, подсъдимите подредили на 25 броя фигури и ги оставили в гората в очакване да бъдат издадени необходимите разрешителни, за да ги приберат. Прясно отсечените дървета били забелязани от св. И.В. — бивш горски служител, който се обадил на св.Ю. Б. - горски стражар в ДМЛ „Черни Лом“, който от своя страна се обадил на св.Ч. и го уведомил, че в отдел 192 на ДЛС Черни Лом имало отсечена дървесина. Тогава св.Ч. заедно с горските стражари Н. М. Т. и Ю. Р. извършили проверка на място в отдел 192 и установили няколко наредени фигури с отсечена дървесина, които били на два горски пътя близо до границата с овощната градина на св. Х. Фигурите съдържали в по-голямата си част прясно отсечени дървета, а не сухи. В хода на образуваното ДП била изготвена лесотехническа експертиза, според заключението към която общото количество на направената на 25 бр. фигури дървесина е в размер на 61 пл.куб.м /110.91 пр.куб.м./ и съвпадат по видове, количество и асортименти с тази от намерените пънове на отсечените дървета. Направената на фигури дървесина се състои само от отсечените дървета на намерените пънове, която включва и сухата дървесна маса добита от стоящи на корен дървета. Сухата дървесна маса добита от стоящите на корен дървета представлява 50 % от общото добито количество. Не е установено в направената на фигури дървесина да има дървета, които са от паднала суха маса. Стойността на отсечената и направената на фигури дървесина е в размер на 9 489.12 лева. С протокол за доброволно предаване от 10.02.2021 г. отсечените от подсъдимите дървета, които били намерени от горските служители подредени в 25 фигури, били предадени за нуждите на разследването и впоследствие с протокол от

12.10.2022 г. били върнати на ТП ДЛС „Черни Лом“, гр. Попово.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства - показанията свидетелите К. З., С. Х., М. С., А. И., Д. З., Н. Т., Ю. Р., Л. С., А. Ч., А. Д., Ю. Б. и И. В.. Показанията на изслушаните в хода на съдебното следствие свидетели са последователни, взаимодопълващи се и кореспондиращи както помежду си, така и с останалите събрани доказателства. В този контекст се явяват изцяло неоснователни и недоказани блакетните възражения на защитата, касаещи липса на съпричастност към извършеното престъпление, като настоящият съдебен състав се солидаризира напълно с приетата от РСТ фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи за виновността на четиримата подсъдими. Ето защо и с оглед приетата от първата инстанция безспорна фактическа обстановка, настоящата инстанция приема за принципно правилен и законосъобразен правния извод за това, че четиримата подсъдими са осъществили състава на престъпление по чл. 235, ал.1 НК, но при осъществяването му не са действали при условията на предварително сговаряне, поради следните съображения:

Преди всичко следва да се посочи, че проверката на първоинстанционният съдебен акт не установява основание да се счете, че в него липсват съображения за това да са пренебрегнати възраженията на защитата относно липсата на предварително сговаряне между подсъдимите. В мотивите към постановената присъда са намерили място както приетите като проявени фактически положения от значение за изясняване на предмета на доказване по делото, така и е направен анализ по силата на кои доказателствени източници съдът е достигнал до тях, поради което не може да се приеме, че съображенията на съда са непълни, неясни или нелогични до степен, която съдебната практика приравнява на липсата на мотиви. Макар и крайно пестеливо, само в един абзац от мотивите си /л.179/ районният съд е посочил, че *„обстоятелството, че подсъдимите предварително са знаели, че ще добиват дървесина и факта, че са се снабдили с два моторни триона, безспорно установява, че предварително са се сговорили да осъществят незаконна сеч на дървесина“* – извод, който не може да бъде споделен.

За да бъде осъществен съставът на престъплението по чл.235, ал.3, т.1 НК е необходимо подсъдимите да са се сговорили предварително за неговото осъществяване. Известно е от наказателноправната теория и относимата най- вече към престъплението по чл.195, ал.1, т.5 от НК съдебна практика, че е налице предварителен сговор тогава, когато извършителите са уговорили предварително начина на извършване; знаели са един доста поранен момент къде, за какво и с кого отиват, като направените предварителни уговорки изцяло съответстват на начина на извършване на последвалото престъпление. В конкретният случай и както РСТ приема в мотивите си, през 2020 г. суха дървесина и паднали дървета в отдел 192 са събирали само двама от четиримата подсъдими, а за 2021 г. подс.С. А. е видял останалите трима едва, когато са били на посоченото им от св.С.Х. място. Не е спорно, че трима от подсъдимите са носели моторни триони, но това е напълно обяснимо с оглед друга възможност да бъдат нарязани падналите на земята дървета. Видно от показанията на св.С. Х. /с.з., л.133/ - *„...имаше дървета, които бяха паднали от корен. Да, те бяха отрязани. Това са дървета, като едно дърво има 3-4 кубика.Огромни дървета бяха паднали...“*. В този контекст следва да се отчетат и обясненията на самите подсъдими /независимо от частта, в която отричат въобще да са рязали здрави дървета/, като например подс.С. А. /с.з. л.153, където са приобщени по реда на чл.279, ал.2, т.4 от НПК обясненията му от ДП, л.115, том II/ - *„...аз бях с моторна резачка „Хускварна“ и аз самостоятелно по-нагоре започнах да събирам паднали и сухи дървета...“*. По идентичен начин и подс. С. Н. /ДП, т.II, л.101, приобщени на същото основание/ потвърждава, че той, както подсъдимите С. А. и Ш. Х. са били с моторни триони, с които са рязали падналата на земята дървесина.

От така приобщената доказателствена съвкупност не може да се направи категоричен извод за това, че четиримата подсъдими предварително са уговорили начина и мястото на извършване на престъплението – уговорки, които да съответстват на последвалата незаконна сеч. В случая се касае за обикновено съучастие по смисъла на чл.20, ал.2 от НК, доколкото

едва след като са били заведени до отдел 192 подсъдимите са предприели действията по незаконна сеч. При тази дейност всеки един от тях е съзнавал участието на останалите в извършването на изпълнителното Д.ие и ролята, която е имал. Що се касае до конкретното участие на всеки един от подсъдимите в осъществяването на сечта, съдът прие, че четиримата са съизвършители, като Д.ието е извършено под формата на т.нар. в наказателно правната теория – „едновременно съизвършителство”, поради това, че всеки от намиращите се на местопрестъплението съучастници осъществява признаци от изпълнителното Д.ие на престъплението. От субективна страна е налице общност на умишъла у съизвършителите, тъй като всеки от тях е предвиждал общественотоопасните последици от Д.ието си, съзнавал е, че го осъществява заедно с друго лице, което също действа умишлено, съзнавал е общественотоопасния характер на Д.ието си и искал (целял) настъпването на престъпния резултат, което също е налице с оглед добитата дървесина.

Предвид отпадане на по-тежката правна квалификация по чл.235, ал.3, т.1 НК и наличието на съизвършителство по смисъла на чл.20, ал.2 от НК въззивният съд намери, че следва да упражни правомощието си по чл.337, ал.1, т.2 от НПК като измени присъдата на РСТ, преквалифицира престъплението в такова по чл.235, ал.1, вр. с чл.20, ал.2 НК и оправдае подсъдимите по първоначалното по-тежко наказуемо престъпление по чл.235, ал.3, т.1 НК. Това процесуално действие от своя страна води до допълнителен повторен анализ на обстоятелствата, които РСТ е преценил във връзка с наказуемостта на престъплението. Видно е, че престъплението по чл.235, ал.3, т.1 НК е наказуемо с наказания от 1 до 8 г. ЛОС и глоба от 5 до 15 000 лв., като в конкретният случай са наложени наказанията към техния специален минимум – 1 г. ЛОС отложено по реда на чл.66, ал.1 НК с изпитателен срок от и глоба в размер на 5000 лв. за всеки от тях. За да определи наказанията в този минимален размер и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, РСТ правилно е отчел от една страна чистото съдебно минало на подсъдимите и оказаното от тях частичното съдействие за разкриване на обективната истина по делото, а от друга страна са отчетени високата стойност на причинената щета и упоритото престъпно поведение - факта, че Д.ието е осъществено в рамките на два последователни дни.

За по-леко наказуемото престъпление по чл.235, ал.1 от НК са предвидени кумулативни наказания до 6 г. ЛОС и глоба от 1 000 до 20 000 лв. Предвид претенцията на защитата за приложение на чл.55 от НК и доколкото липсва специален минимум, в настоящото производство следва да се извърши преценка дали са налице многобройни, респ. едно, но изключително по своя характер смекчаващо вината обстоятелство, което да мотивира настоящият съд да определи наказанието при условията на чл.55, ал.1, т.2, б. “б” от НК и наложи наказание, различно от наказание лишаване от свобода. Съдът намира, че по делото не са налице други смекчаващи обстоятелства, извън тези отчетени от районният съд, които допълнително да обусловят още по-леко наказателноправно третиране на четиримата подсъдими. Поради това, въззивната инстанция намира, че предвид преквалификацията на престъплението, на всеки един от четиримата подсъдими при условията на чл.54 от НК следва да се наложат идентични наказания, а именно 8 /осем/ месеца ЛОС, ефективното изтърпяване на което бъде отложено с изпитателен срок от 3 г., считано от влизане на настоящото решение в сила, както и глоба в размер на 1000 лв. /хиляда лева/. С оглед добрите като цяло характеристични данни на подсъдимите, посредством отлагане на наложеното наказание лишаване от свобода и минимално наказание глоба, ще бъдат постигнати целите по чл.36 от НК.

При извършената съгласно чл.314 от НПК служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличие на основания за отмяна или друго изменение засягащи нейната правилност, извън посоченото по-горе, поради което и на основание чл.337, ал.1, т.2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 17/30.03.2023 г. на Районен съд Търговище, постановена по НОХД № 828 по описа на същия съд за 2022 г., **като прилага закон за по-леко наказуемо престъпление, като преквалифицира** Д.ието извършено от подсъдимите **С. Н. А., С. Ш. Н., Ш. Н. Х., И. Е. А.** с установена по делото **самоличност** от такова по чл.235, ал.3, т.1 от НК, **в престъпление по чл. 235, ал.1, вр. с чл.20, ал.2, вр. с чл.26 от НК**, като при условията на чл.54 от НК налага на всеки от тях наказания **ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**, ефективното изтърпяване на което на осн.чл.66, ал.1 НК отлага за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на решението в сила, както и ГЛОБА в размер на 1000 лв. /хиляда лева/.

ОПРАВДАВА подсъдимите за това да са извършили престъплението след предварително сговаряне помежду си – правна квалификация по чл.235, ал.3, т.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата **в останалата част**.

Решението е изключено от актовете, които съгласно чл. 346 от НПК подлежат на касационна проверка, поради което е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____